

pugui trasladarse com un sol cos cap altres terras y en quins la disciplina supleixi ó la unanimitat de pensaments que solen reunir-se en guerres defensivas.

D' aquí que la protesta del contribuent contra 'l presupost d' En Villaverde, no tant se ha referit á la obra del Ministre citat, com á la política que dibuixa y que no es pas la mes convenient; tal volta el poble ha obrat aixis inconscientment, pro no hi ha dupte que la veu escenta, y la causa que senyalem també. El poble no diria res si las millonadas de guerra y marina s' invertissin en obras públicas, en centres d' ensenyansa, en foment de la industria, del comer..... perque aquesta es la base de la regeneració: el treball, l' estalvi. Si es tant senzilla aquesta veritat que sembla mentida que hi hagi qui la desconeix! Un particular pera millorar de fortuna trevalla y estalvia, que 's aquet l' unich camí que la naturalesa assenyala pera tal fi; lo mateix deu fer l' Estat: estalviar. Pro aixis com un particular per son sol treball manual no arribará á possehir cap fortuna, tampoch será may rich un Estat que 's tanqui en una economia rigorista y estreta; lo convenient es que 'ls gastos que 's fassin sian reproductius, qu' aleshoras com mes gastos, millor. D' aquí la necessitat de fomentar el treball tant material com intelectual, tant las obras públicas com la ensenyansa.

Aixó es lo que vol el poble, aquet está cansat de taut gasto inútil y demana, perque te dret á ferho, á sos administradors que col-loquin be sos caudals. No es, donchs, la protesta contra el presupost, la protesta es mes aviat contra l' ex-és de guerra y marina per la poca guerra qu' hem de fer y per la poca marina que tenim. Y 'l poble, en aquet punt, te rahó. Y per aixó triuflará sense necessitat de Romeros, ni Canalejas. Aquet mateix Governador compendrà son error y cambiará de rumbo. Estich convenssudisim de que si ell ha d' fer uns altres presupostos la

cuestió estaria tractada de diferent manera. Perque la veu del poble es fa sentir y no s' apaga fins qu' es escoltada. En Silvela no es pas tonto pera no compendrehoy y satisfacer e s lligítims desitjos populars.

N. S. y A.

PÉSAM

¿Se t' ha mort la mare?
¡Ja 't planyo, amich, molt!
Deu anys qu' estich sense...
¡Dèu anys de dolor!

Ja pots molt plorarla
d' avuy endevant;
que com més temps fassi,
mès falta 't farà.

Per altres carinyos
que trovis pe 'l mon,
l' amor de la mare
sobrepuja á tots

J. BARBANY.

UN SUSPENS

(DEL NATURAL)

Els claustres de l' Universitat estaban plens com ho están sempre en aquells dias d' angunias y disgustos per uns, de ditxas y alegrias pels altres.

Els estudiants formant animats *corros* comentaban á mida de son gust els incidents d' aquell dematí, quin resultat no habia pas de tardar molt en saberse.

Alguns, pochs, y que 'n la cara se 'ls coneixia esperaban un trist desenllás se passeijaban sols ó acompanyats de algun amich que procuraba aconsolarlos ab bonas paraulas sense lograrne res.

Entre aquestos pochs, ni hi habia un que 's veyá mes ensopit que 'ls altres. Ab lo cap baix anaba voltant lo claustre, sen-